ANUL IV. — Nr. 917.

EDIŢIA A DOUA

DUMINICA, 18 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Românel de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

PRINDEREA LUI LICINSKY

Bucureştĭ, 17 August 1891

Reforma şcolară în Germania

V

Am spus în N-rul precedent că vorbind de reforme şcolare trebue numaĭ de cât să ne dăm seamă maĭ întâiŭ de cauzele mişcăreĭ reformătoare. Nicĭ azĭ nu ne putem opri la ele. In mersul evolutiv al societăţeĭ noastre, atât social-economic cât şi social-politic, se va ivi din timp în timp în toate ramurele de activitate ale statuluĭ o necesitate absolută de reforme, dacă nu dorim ca viaţa publică să stagneze. Dacă cârmuitoriĭ ar pleca de la acest punct de vedere eĭ nu s'ar opune cu atâta îndărătnicie la orĭ şi ce inovaţie saŭ pas ce curênd saŭ maĭ târziŭ *trebue* să se facă spre a corespunde spirituluĭ vremeĭ. O reformă poate fi amânată, dar înlăturată, nicĭ odată. Vorbim de acele reforme a căror necesitate e adânc simţită.

Reforma învĕţământuluĭ se discută în Germania nu de azĭ şi nu de ierĭ; sunt anĭ de când ea se ventilează. Progresul german însă se aseamănă după cum am maĭ zis cu mersul tîrîtor al unuĭ melc şi nu se poate prevedea momentul când se va introduce o schimbare simţitoare în învĕţământ. In Germania aceasta se întâmplă maĭ cu orĭ şi ce reformă. Aşa de pildă, pe când Ungaria, Austria, România n'a hesitat a introduce tariful pe zone la căile ferate, tarif care e de un imens folos pentru popoarele respective, în Germania se discută de douĭ anĭ şi maĭ bine modificarea tarifuluĭ şi fără nicĭ un rezultat practic. Ba, ceea ce e şi maĭ curios, atitudinea guvernelor e cu atât maĭ duşmănoasă cu cât presa şi opinia publică cer cu maĭ multă insistenţă o reducere a tarifelor.

In ceia ce priveşte reforma învĕţămîntuluĭ, maĭ trebue adăugat că ea se află abia în stadiul discuţiilor publice şi a organelor competente şcolare, că nu e încă formulată clar şi precis. Numaĭ asupra necesităţeĭ de reformă lumea e unanimă, nu însă şi asupra scopuluĭ ce trebue urmărit şi a drumuluĭ ce trebue apucat.

Iată şi principalele puncte la care tinde reforma şcolară şi care formează obiectul de discuţie generală:

1) Educaţia şcolară care nu maĭ corespunde în multe privinţĭ cerinţelor vremeĭ.

2) Balastul inutil de Programe ce trebue înlăturat.

3) Higiena şcolară care trebue să se cultive pe o scară şi maĭ întinsă de cât până acuma.

Dintre aceste treĭ puncte însă numaĭ cel de al 3-lea nu întîmpină nicăerĭ vr'o rezistenţă. Cele dintâiŭ două se lovesc de prejudecăţĭ şcolare pe care le găsim la bărbaţĭ foarte cultĭ şi sunt combătute cu înverşunare de elementele opoziţioniste, de clericalĭ şi de cea maĭ mare parte a corpuluĭ didactic care, în cazul uneĭ reforme serioase a învĕţămîntuluĭ va trebui să fie *primenit*. Corpul didactic al şcoalelor secundare să teme — cel puţin în Bavaria — ca prin noua reformă i se va pretinde între altele, şi un al patrulea an de studiĭ universitare în loc de treĭ cum este astă-zĭ. Ultramontaniĭ pe de altă parte, cer nicĭ maĭ mult, nicĭ maĭ puţin, de cât ca biserica să fie stăpână absolută în şcoală şi *să aibă un vot decisiv la numirea profesorilor*. Vom arĕta cu altă ocazie ce însemnează aceasta. Clericaliĭ nu se mulţumesc cu locul prim ce l'a dat religieĭ Wilhelm al II în „reformele“ sale schiţate în cele d'intâiŭ două articole din seria noastră. Pofta vine mâncând şi pofta S-tuluĭ Petru e cunscută de ajuns de toată lumea.

Dar nu numaĭ aceste sunt greutăţile şi piedicile pe care le întîmpină o reformă în învĕţămîntul secondar german. Dificultatea cea mare este că straturile sociale diferite, clasele dirigente şi clasele asuprite care se află încăerate atât pe terenul social-economic cât şi pe cel politic, înţeleg fie-care cu totul altceva prin cerinţĭ culturale. De aicĭ, complicarea şi maĭ grea a chestiuneĭ.

Impĕratul german tinde a face din şcoală un fel de pavĕză *religioasă-naţională* contra şivoiuluĭ revoluţionar care nu respectă tradiţiĭ şi privilegiĭ. El crede că *aceasta* este o cerinţă culturală, o cerinţă a timpuluĭ. Cea maĭ mare parte din opinia publică germană şi autorităţile şcolare pe de altă parte, înţeleg prin o educaţie şcolară care să corespundă maĭ bine cerinţelor vremeĭ o educaţie, care să pregătească generaţia tânără şi s'o facă maĭ aptă şi maĭ resistentă în lupta pentru traiŭ ce devine din ce în ce maĭ grea. Cerinţele culturale de ordin politic saŭ social-politic, cum e de pildă separarea şcoaleĭ de biserică, nu sunt cerute şi susţinute de cât de elementele viitoruluĭ german, de elementelele tinere, republicane şi radicale.

Mişcarea reformătoare germană nu are în vedere de cât întărirea sentimentuluĭ naţional şi al celuĭ religios la generaţia tânără spre a putea ţinea piept Casmopolitizmuluĭ şi Ateismuluĭ care copleşesc toate instituţiile şi „echiparea“ acesteĭ generaţiunĭ cu cunoştinţele necesare în lupta pentru existenţă. Incolo întuneric beznă.

Vom continua. **Cer-Negură**

TELEGRAME

VIENA, 16 August. — Broşura anunţată erĭ în privinţa armateĭ propune de a spori efectivul de pace al ofiţerilor de infanterie şi de vênătorĭ. Această sporire să fie de 105 ofiţerĭ superiorĭ, 105 căpitanĭ; 1800 de locotenenţĭ; efectivul de pace al companiilor ar fi de 100 oamenĭ; să se sporească numĕrul ofiţerilor efectivuluĭ de pace în cavalerie; în artilerie să se adauge 14 ofiţerĭ, 2604 oamenĭ, 980 caĭ şi 84 tunurĭ; să se ia mĕsurile necesare pentru a asigura aprovizionarea în timp de resbel.

— *Corespondenţa Politică* află că cercurile bine informate din Copenhaga nu ştiŭ nimic de pretinsa intenţiune atribuită Impărătesei Rusieĭ de a merge în Franţa.

PRINDEREA LUI LICINSKY

O depeşă sosită aseară de la Tulcea ne anunţă că ierĭ pe la orele 2 banditul Simeon Licinsky a fost prins în împrejurările următoare:

De câte-va zile deja se primiseră denunţărĭ carĭ arĕtaŭ că Licinsky este găzduit de un ovreiŭ, anume Feder Chioru, în viele de la Sarica, aproape de Isaccea.

Nu se ştiea dacă această denunţare era absolut temeinică, căcĭ se primise un mare număr de asemenea denunţărĭ carĭ în urmă s'aŭ arĕtat falşe. De astă dată însă se constată prin o urmărire amănunţită că în adevĕr banditul era ascuns la locul indicat.

Comandantul sergenţilor de oraş din Tulcea, anume Diamandi Tănase, porni cu 5 sergenţĭ şi 6 soldaţĭ pentru a prinde pe bandit.

Eĭ sosiră pe la orele 11 în apropiere de locul indicat. Casa luĭ Feder Chioru fu înconjurată şi soldaţiĭ să apropiară încetul cu încetul stringând cercul împrejurul banditulŭĭ.

Văzîndu-se surprins şi fără sorţĭ de scăpare, Licinsky începu o luptă în regulă, trăgênd focurĭ asupra soldaţilor carĭ îl înconjuraŭ. Un glonţ lovi pe un soldat de moarte, un altul fu rănit. Dar şi soldaţiĭ trăgeaŭ într'una şi, cu toate că banditul era la adăpost, un glonţ l'a lovit şi pe dînsul şi i-a luat puterile de a urma lupta.

Banditul fu prins, pus în fiare şi, după redactarea procesuluĭ-verbal, el fu trimis la Tulcea spre a fi pus la dispoziţiunea parchetuluĭ.

In fine, Dobrogea resuflă. — Era timp; de s'ar lua numaĭ mĕsurĭ ca îndrăzneţul bandit să nu scape.

*

Guvernul a făgăduit o primă de zece miĭ de leĭ celuĭ care va prinde pe Licinsky.

Banditul e prins de o poteră de călăraşĭ. In luptă unul din eĭ a fost ucis.

Ce va face acum guvernul cu prima de zece miĭ de leĭ? N'ar fi bine ca o parte să o împartă între călăraşĭ şi alta să o dea vĕduveĭ saŭ familieĭ celuĭ ucis?

„ADEVERUL“ LA BRĂILA

Domnule Director,

Daţi-mĭ voe să vĕ spun, că informaţiunea privitoare la pretinsa grevă a căruţaşilor din Brăila, informaţiune publicată în numĕrul 915 al ziaruluĭ ce dirijaţĭ, nu este exactă.

O grevă însemnează refuzul muncitorilor de a lucra, pentru a obţine saŭ o scădere în orele de lucru, saŭ un spor în salariŭ.

Căruţaşiĭ brăilenĭ nu cer nicĭ una, nicĭ alta; eĭ voesc a lucra, dar nu pot.

Lucrul pare în adevĕr ciudat, dar nu uitaţĭ, D-le Director, că suntem în România unde toate merg *alandala*.

Iată în puţine cuvinte cum staŭ lucrurile:

Ministerul lucrărilor publice a dat în antrepriză pavarea unor strade la portul Brăileĭ. Societatea de construcţiunĭ a rĕmas adjudecatara acesteĭ lucrărĭ, pentru nenorocirea comerciuluĭ brăilean; pentru nenorocire, zic, fiind că această societate, de la înfiinţarea eĭ, nu a început, nu a condus, nu a terminat o lucrare fără bucluc, fără sfadă, fără proces.

Să nu se supere Măria Sa Bezade Dimitrie Ghika, preşedintele aceşteĭ societăţĭ, dacă spun aceasta, dar aşa este.

Societatea de Construcţiunĭ nu a început lucrarea cu care se însărcinase în Maiŭ, în Iunie, saŭ în Iulie, când mişcarea portuluĭ este foarte mică; ea acum în August a depavat stradele, nivelând terenul cu pămênt galben cleios.

Cât a ţinut vremea bună, bieţiĭ căruţaşĭ circulaŭ cu chiŭ cu vaĭ pe acele strade; zilele trecute aŭ urmat maĭ multe ploĭ carĭ aŭ făcut imposibilă circulaţiunea. Căruţaşul care s'ar fi încercat a intra în acele strade, chiar cu deşertul, putea fi sigur că căruţa şi calul eraŭ perdute pentru el.

Iată singura cauză pentru care bieţiĭ căruţaşĭ aŭ suspendat, fără voe, lucrul lor.

Comerciul pierde mult, căcĭ sunt angajamente luate pentru predare în magaziĭ, şi pentru predare în vapoare carĭ aşteaptă numaĭ încărcarea pentru a pleca.

Şi când te gândeştĭ că sunt câte-va zile de când Ministrul Comerciuluĭ a fost în Brăila! Vizitat-a portul? Văzut-a prostia comisă de societatea de Construcţiunĭ? Nu o ştiŭ. Eŭ crez că D. Ilariu Izvoreanu nu a vĕzut de cât aceia ce a voit D. Suditu să-ĭ arăte.

Faţă cu asemenea condamnabile neprevederĭ carĭ lovesc atât în siguranţa transacţiunelor comerciale, cât şi în munca zilnică care constitue existenţa muncitorilor, vĕ veţĭ întreba de sigur, Domnule Director:—*Dar Brăila nu are un Prefect, nu are un Primar?*

Intrebare foarte naturală, la care voiŭ rĕspunde fără şovăire şi fără teamă de a fi desminţit: *Brăila nu are Prefect nu are Primar.*

Dacă Brăila ar avea un Prefect, dacă acest oraş ar avea un părinte nicĭ unul nicĭ altul nu ar fi permis societăţeĭ de Construcţiunĭ să desfunde, prin depavare, stradele portuluĭ în momentul în care mişcarea afacerilor comerciale creşte pe fie-care zi.

Prefectul, în tot cursul vereĭ, face agricultură, şi în tot cursul erneĭ face politică. Leneş şi nepăsător el îşĭ arată activitatea, numaĭ în timpul uneĭ alegerĭ, pentru a trimete la Bucureştĭ deputatul saŭ senatorul desemnat de guvern.

Primarul, un fost mocan, pripăşit în Brăila de maĭ mulţĭ anĭ, nu are nicĭ capacitatea, nicĭ prestigiul pentru a apăra şi a conduce interesele comuneĭ Brăila.

D. Perlea, înaintea alegereĭ sale ca primar, făgăduise că salarul sĕŭ 'l va impărţi între funcţionariĭ comuneĭ. Odată ales, el a uitat promisiunea sa, şi fără pic de ruşine pune la buzunar leafa ce o primeşte la finitul fie-căreĭ lunĭ. Singur acest fapt zugrăveşte omul în toată uriciunea sa.

Este în Brăila un bărbat care îşĭ îndeplineşte cu sfinţenie datoria sa. Onest, activ, imparţial, Stefan Belloi, preşedintele Camereĭ de comerciu, luptă din rĕsputerĭ pentru protejarea mareluĭ şi miculuĭ comerciu. El, cu o activitate demnă de toată lauda, stă la pândă pentru a apăra pe bieţiĭ sătenĭ contra unor exploatatorĭ fără scrupul şi fără conştiinţă.

Stefan Belloi nu găseşte sprijin nicĭ în Prefect nicĭ în Primar. Aceştĭ doĭ sibariţĭ vĕd în activitatea preşedinteluĭ Camereĭ de comerciu un ruşinos contrast cu apatica nepăsare în care se complac a trăi.

Dacă Stefan Belloi ar găsi un sprijin măcar în Ministrul comerciuluĭ, el ar aduce marĭ serviciĭ întreguluĭ comerciu brăilean.

Primiţĭ, Domnule Director, asigurarea osebiteĭ mele consideraţiĭ.

Un comerciant.

Inmormântarea Patriarhuluĭ de Constantinopole

CONSTANTINOPOL, 16 August.—Azĭ după amiazĭ s'a făcut înmormântarea solemnă a patriarhuluĭ ecumenic. Reprezentanţĭ puterilor ortodocse urmaŭ în mare uniformă. Sultanul, Marele Vizir şi ministru de justiţie aŭ fost representaţĭ, precum şi reprezentaţiĭ puterilor ne ortodocse, clerul protestant, israelit şi american.

Corpul patriarchuluĭ îmbrăcat în haine pontificale era aşezat pe scaunul episcopal şi dus de preoţĭ până la eşirea din Phanar; de acolo el a fost pus într'un dric tras de patru caĭ şi dus la biserica „Balonkli“ destinat înmormântăreĭ Patriarhilor. Detaşamente de cavalerie menţinea ordinea; mulţimea era imensă, nicĭ un incident.

„ADEVERUL“ LA CONSTANŢA

Citind articolul D-luĭ Fortună publicat în *Adevĕrul* de Lunĭ, m'am mirat că, D-sa crede că, publicul din Constanţa l'a bănuit că este autorul articolelor semnate de mine, prin care v'am arĕtat cum s'a petrecut cazul cu Bömches şi altele. D. Fortună, pentru care am o deosebită stimă atât ca om de societate cât şi ca om special, în meseria de medic, fie sigur că nu mĕ ascunp în pseodonimul de Georgescu. Prin urmare sunt botezat aşa, acum că D-sa mĕ cunoaşte personal saŭ nu, nu ştiŭ! cum vrea să o ia, destul că are stima şi consideraţia ce o merită. In cea ce priveşte spusele mele în privinţa Doctoruluĭ Pelisier şi eŭ am fost indus în eroare vĕzênd că, D-sa şi-a schimbat numele românesc în franţuzesc, am crezut de-o cam dată că poate fi evreŭ, ştiut fiind-că, maĭ mulţĭ evreĭ îşĭ schimbă numele familiilor lor; acum că D-sa, e moldovan, să'ĭ fie de bine, eŭ unul nu-l felicit că s'a franţuzit, căcĭ e maĭ onorabil pentru un român neaoş să se numească Cojocaru de cât Pelisier.

* * *

Instrucţia Bömches se urmăreşte şi se *aplică*, însă bine că nu a încetat după cum se lăuda D-sa.

* * *

Noutăţĭ pe aicĭ. Am avut la 6 August un foc de artificiĭ la băile de la viĭ. Nu felicit pe iniţiatorĭ nicĭ pe primărie, căcĭ pe lângă că a luat de fie-care persoană 50 banĭ ca intrare, apoĭ nu a fost nimic deosebit, de cât înghesuiala din tren şi jaful neomenos al armeanuluĭ antreprenor care a găsit de cuviinţă să profite de ocazie şi să jefuiască publicul care în neştiinţă comandând consumaţiile a fost apucaţĭ să plătească 40 banĭ cafeaua saŭ

dulceața, 2 fr. 40 banĭ litru de vin oțetit, un leŭ porția de așa numită înghețată și care în realitate nu era de cât o amestecătură de lapte cu zahăr și ghiață. Lumea a fost prea indignată de neprevederea Primăriĭ de a fixa prețurile consumațiunelor. Fie sigur și armeanul antreprenor că cu altă ocazie nu va avea pe nimenĭ.

Regatele pe mare, care era vorba să aibă loc la 15 August s'a amânat, nu știŭ din ce cauză, se vede că se așteaptă să plece înainte toțĭ voiajoriĭ și apoĭ, le va da.

* * *

Maĭ recente noutățĭ nu avem de cât că, onorabilul secretar al direcțiĭ căi ferate de aicĭ, numit Vilescu și maĭ nainte Caufman, a găsit de cuviință să bată cu bastonul pe o D-nă Mavrachi, al căruĭ bărbat e de asemenea funcționar la gară. Acest D. Vilescu a maĭ bătut anul trecut pe comerciantul Nicolaescu, librar chiar în localul găriĭ și nu știŭ cum s'a făcut că atuncĭ a scăpat cu o amendă. Faptul de astă dată însă fiind mult maĭ grav, căcĭ a bătut o femee, cred că nu se va maĭ acoperi, iar D. Vilescu pe lângă destituire, va fi dat și judecățiĭ spre a'șĭ primi osînda ce merită; căcĭ, pe lângă că e un neamț infect, apoĭ nu se lasă nicĭ de blestămățiĭ; sperăm că onor. D. Lupașcu va da publiculuĭ indignat dacă nu D-neĭ Mavrachi satisfacțiunea cuvenită.

* * *

In Constanța pe fie-care zi sosesc noĭ voiagiorĭ, cu cât uniĭ plecaŭ, cu atât maĭ mulțĭ vin, băile de mare din Constanța după cum le-a recomandat și D. Fortună în corespondența sa, de acum sunt maĭ bune, apa căldicică e o plăcere să facă cine va bae, sezonul, cum v'am spus ține până la 15 Septembrie, timpul e foarte favorabil, viața, cum v'am descris'o nu e tocmaĭ scumpă, să vede că pe onor. D. Niger l'a cunoscut otelieriĭ de i-a luat prețurĭ așa scumpe.

Și apoĭ vorbind drept, lumea nu vine pentru economie la Constanța, ci pentru băĭ și aer curat, elemente ce nu lipsește Constanțeĭ; *singurul* lucru de regretat este că magaziile de producte nu s'a scos din oraș, toțĭ Primariĭ trecuțĭ, spre a'șĭ forma majoritatea, nu a executat pe proprietarĭ a face magaziĭ afară, saŭ a opri întroducerea carelor cu producte în oraș, lucru care dacă ar fi fost făcut, Constanța ar fi fost un oraș model în privința curățeniĭ stradelor; să sperăm că viitorul Consiliŭ va pricepe maĭ bine interesele chiar ale orașuluĭ și ale orășenilor.

* * *

La 10 corent, ora 9 seara, s'a aprins casa D-luĭ Lisen, fost consul austriac, în casă eraŭ maĭ mulțĭ chiriașĭ și un magazin de cuțitărie și obiecte de porțelan și teracotă. Nu s'a putut scăpa nimic, casa fiind de scândurĭ s'a consumat în întregul eĭ într'o oră; paguba nu e mare, casa, cât și marfa de cuțitărie eraŭ asigurate. Italianul cu marfa a avut și banĭ 1500 francĭ în aur și 500 fr. în hârtie, hârtiile s'aŭ ars, aurul însă s'a găsit, singur ce a rĕmas intact. Italianul spune că cauza foculuĭ a provenit de la sub sol, unde dormea un servitor, alțiĭ spun că italianul puțin cam excentric, văzînd în magazinul sĕŭ muștele strînse pe plafond, a voit să le ardă cu un jurnal aprins și din nebăgare de seamă a luat foc perdeaua, de unde s'a comunicat la scândurĭ. Nu se știe pozitiv care versiune va fi adevĕrată, în acea seară fiind bal, toată lumea de acoio precum și dupe Bulevard și din alte părțĭ se strînsese la locul sinistruluĭ; pe de o parte a fost mare noroc căcĭ n'a fost vênt, căcĭ ardea maĭ multe case, incendiul însă a făcut ca proprietarul vrea nu vrea, trebue să construiască un imobil maĭ frumos de cât șandramaua arsă.

Georgescu.

STUDENȚIĬ GERMANĬ ȘI CESTIUNEA ROMÂNĂ

Pentru *cauza română* Germania și în timpurile de față poporul german este cel maĭ puternic factor în judecarea simpatică și unanimă a mareĭ mișcărĭ naționale a Românismuluĭ.

Cât de puternică e simpatia acesteĭ mișcărĭ în toate straturile societățiĭ germane din Germania aŭ dovedit-o ziarele germane și conferințele istoriculuĭ profesor universitar Dr. Waltenbach din Berlin și ale Schulvereinuluĭ german, îndreptate toate contra stăreĭ insuportabile a naționalităților din Ungaria. Până și femeile germane aŭ ținut să se alăture mareĭ mișcărĭ contra maghiarilor și D-ra H. Engel din Berlin a ținut și conferință în secțiunea femeilor a Schulvereinuluĭ german.

Publicăm astă-zĭ două scrisorĭ ale studenților din Germania, ca rĕspuns la o scrisoare a studenților românĭ, în care aceștia propuneaŭ germanilor să înceapă o acțiune comună contra maghiarilor.

Dacă studențiĭ germanĭ, din cauza organizațiuneĭ asociațiunilor lor și din cauza stărilor politice în Germania sunt nevoițĭ să nu poată combate împreună cu studențiĭ noștri *„oarba tiranie“*, nu uită a accentua *„aprobarea“* și *„simpatiele lor“* pentru lupta întreprinsă de studențiĭ noștri.

Orĭ-cine cunoaște viața studențiască din Germania, va conveni cu noĭ, că scrisorile de jos sunt expresiunea cea maĭ vie a aceleĭ viețĭ, de altă parte însă și dovada pentru o simpatie sănătoasă și trainică pentru cauza română.

De aceia ne și mărginim a publica numaĭ aceste două scrisorĭ accentuând ca și cele lalte asociațiunĭ aŭ dovedit, că sunt conduse întocmaĭ de aceleașĭ principiĭ ca și studențiĭ celor două Universitățĭ din Göttingen și Königsberg.

Iacă acum scrisorile:

Scrisoarea Asociațiuneĭ studenților germanĭ din *Göttingen*.

Göttingen, 13 Februarie 1891

Prea stimațĭ Domnĭ,

La prețuita D-voastră scrisoare din 24 Ianuarie, îmĭ permit a vĕ rĕspunde în numele Asociațiuneĭ studenților germanĭ următoarele:

De și noĭ întâmpinăm silințele D-stră cu cea maĭ mare simpatie și dorim din inima noastră ca mișcarea începută în favoarea fraților D-stră apăsațĭ în Ungaria și Transilvania să crească și să se întărească din ce în ce maĭ mult, totușĭ de o cam dată nu putem lua o pozițiune hotărîtă, de oare-ce în asemenea lucrărĭ hotărîrea din urmă o are conventul tutoror asociațiunilor ale studenților germanĭ.

Conventul asociațiunilor are însă loc abia la 6 August anul curent; prin urmare până atuncĭ ne este cu neputință de a vĕ da un rĕspuns precis.

Aducându-vĕ urările noastre cele maĭ sincere pentru înflorirea, creșterea și desvoltarea năsuințelor voastre contra oarbeĭ tiraniĭ am rĕmas.

Cu stimă: Președintele II al Asociațiuneĭ
H. Schraderer st. theol.

Scrisoarea asociațiuneĭ studenților germanĭ din *Königsberg*.

Königsberg, 5 Martie, 1891

Inainte de toate salutările Germanilor!

Mult onorațĭ camarazĭ!

La prețuita D-voastră scrisoare din 21 Ianuarie corent, subscrisa asociațiune vĕ rĕspunde, că ea aprobă în cea maĭ deplină măsură năsuințele voastre, dar că ea se abține *din principiĭ* (grundsätzlich) de la orĭ ce întreprinderĭ *politice* și că decĭ ne silește spre cea mare a noastră părere de rĕŭ de a nu putea combate împreună cu voĭ barbaria.

Vĕ rugăm însă să avețĭ cea maĭ mare convingere, că avem pentru lupta voastră începută pentru asigurarea celor maĭ sacre bunurĭ ale naționalitățeĭ voastre, simpatiile cele maĭ călduroase și cu această asigurare vĕ trimetem salutărĭ germane.

p. Asociațiune, **Max Hassenstein**
Cand. phil. et stud. theol.

INFORMAȚIUNI

De astă-dată se dă ca sigur că Regele va pleca Marțĭ la Venezia.

—✱—

Independența este titlul unuĭ noŭ organ liberal național, care va apărea în curênd la Iașĭ sub direcțiunea D-luĭ Corneliu, Th. Codrescu. Acest organ al partiduluĭ liberal este expresiunea maĭ multor tinerĭ ieșenĭ, maĭ toțĭ până acum disidențĭ, și carĭ ș'aŭ exprimat dorința a reintra în clubul național liberal pentru a nu maĭ servi de piedestal poftelor ministeriale ale luĭ Cuconu Ghiță Mărzescu.

Se zice că mulțĭ din eĭ ar alege pe D. M. Țony ca șef, dar această alegere nu e încă hotărîtă definitiv.

—✱—

Primim plângerĭ din partea Piteștenilor, în contra D-luĭ colonel Gorjan, care în loc să accelereze expeduirea corespondențelor postale, le întârzie maĭ mult. Așa D-sa a desființat cursa poștală care circula de anĭ întregĭ între Bucureștĭ Piteștĭ cu trenul de la 2,45 p. m., lăsând numaĭ cursa de dimineața și seara, din care cauză o mulțime de interesc suferă colosale întîrzierĭ.

Cerem stăruitor reînființarea aceluĭ serviciu așia cum a fost maĭ 'nainte.

—✱—

Angina difterică bântue în județul Suceava. Copiĭ mor cu droaia. Cu toate acestea nicĭ autoritățile administrative, nicĭ medicíĭ din județ nu iaŭ nicĭ o măsură. Ni se scrie că doctoru Fabini, orĭ de câte orĭ e chemat, rĕspunde că *a dat instrucțiĭ bărbieruluĭ*, ceĭ ce aŭ nevoie să se ducă la el. D-sa nu merge căcĭ îĭ este teamă să nu aducă sămânța boaleĭ în casă la D-sa, și să-șĭ înbolnăvească copiĭ.

Ceĭ în drept să ia măsurĭ serioase.

—✱—

Primăria capitaleĭ, aduce la cunoștința tuturor cetățenilor carĭ aŭ instalațiunĭ de apă din conductele de pe strade ca să nu maĭ lase deschise robinetele de serviciŭ, căcĭ curgerea în continuŭ a apeĭ produce foarte multe neajunsurĭ; cunoscênd că, se vor închide imediat robinetele de concesiune, carĭ se vor constata că sunt lăsate să curgă fără trebuință.

—✱—

Greva căruțașilor din portul Brăila a încetat, în urma făgăduelilor date de prefectul Suditu și primarul Perlea că de Lunĭ va începe pavarea portuluĭ.

Greva a încetat numaĭ pentru un moment, căcĭ de nu va începe pavarea, căruțașiĭ sunt hotărâțĭ să se pue iar în grevă.

—✱—

Școala centrală de fete din Iașĭ fiind într'un local spațios, are un numĕr de aproape 50 locurĭ disponibile pentru solvente.

D. Poni, ministrul instrucțieĭ, a luat hotărîre a se primi solvente cum se primeaŭ și maĭ de mult, cu suma de 600 fr. pe an, ceia ce este cu mult maĭ eftin de cât în orĭ-ce școală privată.

Părințiĭ dar trebue a se grăbi adresând cererĭ Ministeruluĭ.

—✱—

Pentru că o mulțime de persoane se înșală adesea orĭ așteptând tranvaiul seara, și spre a nu se confunda vagoanele cu un cal, direcția încunoștiințează că cele de pe linia mică aŭ felinarile verzĭ, pe când la cele de pe linia mare sunt roșiĭ.

—✱—

In urma propagandeĭ făcută printre căruțașĭ, aceștia sunt hotărâțĭ să protesteze în contra înființăreĭ serviciuluĭ de camionage, care îĭ face să nu maĭ câștige nimic.

—✱—

Ancheta trimeasă la ministerul domeniilor în contra celor patru inspectorĭ aĭ aceluĭ minister îșĭ va începe lucrările Lunĭ, de oare-ce D. Cesianu este dus la Roman spre a asista la examenul de agricultură.

—✱—

Ministerul de resboi a decis să trimeată în streinătate din fondurile sale un farmacist militar. Credem că această bursă va fi pusă la concurs și nu se va da pe hatîrurĭ.

De asemenĭ aflam că se fac marĭ stăruințe spre a se da burse pentru Germania, pe când toată lumea știe că Franța a făcut cele maĭ marĭ progrese în arta farmaceutică.

—✱—

In dosul școaleĭ de meseriĭ este un câmp liber și tot acolo și strada „Eminescu“; din acest câmp liber și din acéstă stradă trecĭ în șoseaua Basarab prin o curte pustie destinată de Primărie de a deveni o stradă, dar cine știe după câte zecimĭ de anĭ? In această curte a stat în zilele și pe căldurile acestea un câine mort până a putrezit, oasele astă-zĭ 'ĭ sunt încă mărturie; acuma este acolo alt câine mort de-o parte și o mâță de altă parte așa de umflațĭ în cât trecĕtorilor din 4—5 strade carĭ comunică pe acolo, le produce cea maĭ mare greață.

Dacă ar fi știut bietul Eminescu că la capul uneĭ strade ce va purta numele luĭ se vor depune asemenea lucrurĭ pentru vecĭnicul repaus, ar fi protestat a i se perpetua memoria prin numele uneĭ asemenea strade.

—✱—

Ni se scrie că contabilul moșieĭ Laza, din județul Vasluiŭ, certându-se cu un servitor, l'a lovit și i-a despicat capul. Servitorul a și murit. Contabilul a dispărut. Dar ceia ce e maĭ curios e că medicul care a făcut autopsia a declarat că victima a murit *de nebunie*.

Cel care ne scrie spune că e o învoială complectă între autoritățile locale, ca să facă lucrurile mușama.

D-niĭ miniștriĭ de interne și justiție să ia măsurĭ.

—✱—

La 1 Septembre 1891, la orele 12 și jum. ziua, Societatea Funcționarilor Publicĭ va ține adunare generală ordinară în localul Universitățeĭ, sala Nr. 18.

La ordinea zileĭ va fi:

1) Darea de seamă a Consiliuluĭ Central de Administrațiune despre mersul societățeĭ în anul al IX-lea societar;

2) Raportul comisiuneĭ de control;

3) Votarea bugetuluĭ pe anul al X-lea societar 1891—92;

4) Alegerea unuĭ vice-președinte în locul celuĭ eșit la sorțĭ, și a 5 membriĭ eșițĭ la sorțĭ precum și alegerea a 5 membriĭ în comisia de control pentru anul al X-lea societar 1891—1892;

5) Propunerea consiliuluĭ central pentru proclamarea de membriĭ onorificĭ;

6) Excluderea D-luĭ T. Niculaescu din Piteștĭ, conform art. 15 al. d) combinat cu art. 16 din statute;

7) Continuarea discutăreĭ Proiectuluĭ de modificarea Statutelor.

—✱—

Primim următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

Fiind numit în funcțiunea de inspector și instructor al bucătăriilor spitalelor Ephorieĭ pe ziua de 1-iŭ August, iar ordinul de numire l'am primit pe ziua de 7 c. cred că nu puteam a mĕ presinta la Filantropie maĭ mult de cât de cincĭ orĭ, plus că am inspectat în acest timp toate spitalele Ephorieĭ, așa dar cred în acest scurt timp nu puteam face maĭ mult, iar în ceea ce privește că încă nu m'am presintat la serviciu cred că ațĭ fost indușĭ în eroare pentru care vă rog să bine voițĭ a rectifica.

Primițĭ vă rog. asig. stimeĭ ce vĕ păstrez.

S. Petrony.

—✱—

Am denunțat justițieĭ și autorităților bisericeștĭ pe preotul Roman, din comuna Moldoveniĭ, județul Romanațĭ, care a fost prins în flagrant delict de atentat la pudoare asupra feteĭ minore a locuitoruluĭ Florea Chelu din acea comună.

De și aŭ trecut deja sĕptămânĭ de atuncea, nicĭ autoritatea civilă nicĭ cea bisericească nu se mișcă. De ce?

Acuma primim denunțărĭ nouĭ contra acestuĭ preot. Ni se scrie că toată viața luĭ nu este de cât un șir de scandalurĭ și infamiĭ.

Rugăm încă odată pe ceĭ în drept să ia mĕsurĭ. Purtarea preotuluĭ a ajuns să despereze satul.

—✱—

Primăria Capitaleĭ a încunoștiințat ministerul de Resbel, că observatorul-rezervoriŭ de apă construit pe bulevard este terminat și că postul de pompierĭ poate să se mute în acel local.

—✱—

Cunoscutul tipograf D. C. Petrescu-Conduratu a fost lovit de o nouă nenorocire, după ce a perdut zile trecute un copil acum a perdut și pe mama D-sale, D-na Elena Conduratu.

Iĭ trimetem cele maĭ sincere complimente de condoleanță.

—✱—

Astă seară la grădina Bobinca primul debut al artistuluĭ american *Zari Delphinas*, care a obținut un mare succes pe toate scenele Europeĭ.

—✱—

A apărut, interesanta operă:

Idealul armateĭ Române,

lucrare de mare importanță, maĭ cu seamă pentru D-niĭ ofițerĭ în genere.

Depozitul la librăriele Socek, Hai-

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

FELIX DE STEYNE

(3)

Misterul de la Turnul Eiffel

I

Sfîrșitul uneĭ petrecerĭ

Toată această masă de curioșĭ era absorbită de spectacolul magic și scotea exclamațiĭ de admirație, orĭ de câte orĭ se schimbaŭ culorile apelor.

Cu ochiĭ țintițĭ la grădina minunată, nimenĭ nu lua aminte la ceĭ de lângă dânsul.

Și fântânele vĕrsaŭ foc, smaragde, ametiste, rubine, diamanțe, aur topit.

La un moment dat par'că începu o ploaie trandafirie deschis de tot, pembe, ca rochea Jeaneĭ.

Tênăra bătu din palme și se întoarse spre bărbatul eĭ, sa'ĭ împărtășească plăcerea ce simția.

— Henric, zise ea; nu-ĭ așa că...

Dar glasul i se stinse, privirile-ĭ se rătăciră...

Un om înalt, cu fața arămie, cu privirea teribilă, sta la spatele luĭ Fontanes.

Omul acesta era cu brațul ridicat.

Jeana vĕzu lucind pana unuĭ pumnal, ce se înfipse în ceafa luĭ Henric.

Par'că fu un fulger.

Ea răcni cât putu:

— E Persanul!

Și căzu leșinată.

II

Șahul primește o visită la care nu se așteptă

D. Fontanes se prăbuși, fără să geamă măcar.

Câțĭ-va curioșĭ se întoarseră, întrebând cu ciuda oamenilor ce nu le place să fie turburațĭ în plăcerile lor și făcând reflecțiĭ neplăcute.

— Ce-ĭ asta?

— O femee care are un atac de nervĭ...

— Când cine-va-ĭ nervos, nu se urcă în turnul Eiffel...

— Ui te, parcă ĭ leșinată.

— O trezeștĭ cu o cană cu apă rece...

Cu toate acestea D-niĭ vecinĭ bine-voitorĭ o ridicară de jos. Gîtul îĭ era moale și capu-ĭ atîrna ca o floare cu coada frîntă.

Unul o ducea în brațe, când picioarele i se împedicară de corpul luĭ Henric, ce zăcea în umbră.

Cel-l-alt se plecă să vază.

— Un om căzut... L-o fi lovit damblaua.

Și cum se căznia să-l ridice, un D. de vre-o șaizecĭ de anĭ, cu părul alb de tot, eșind dintr'un birt din turn, cu capul gol și părînd foarte turburat, da fuga murmurînd cu glasul tăeat:

— Răcnetul ce am auzit... e glasul Jeaneĭ.

Cum ajunse lângă grup, bîlbîi gîfîind:

— Da, e ea! Doamne! Biata fată! O fi fost prea strînsă în gloată... Așa e D-lor?... Fițĭ așa de bunĭ și o ducețĭ în birt.

— Trebue să ducem și pe D. acesta zise cel ce se apucase să ardice pe Henric, dar e greŭ, și dacă ațĭ avea bunătate să mĕ ajutațĭ.

Bătrînul scoase o esclamație dureroasă.

— E bărbatul! Ce va zică asta?... Luați-l de umerĭ, D-le; eŭ îl duc de picioare...

Și greŭ de tot, maĭ mult tîrîșĭ de cât îl duseră pe Fontanes, într'un salonaș al birtuluĭ.

Câțĭ-va inșĭ făcură doĭ treĭ pașĭ, atrașĭ de un început de curiositate; dar murmurul mulțimeĭ, entusiasmată de amestecul tutulor culorilor fîntînilor luminoase, îĭ făcu să se ducă iar la locurile lor.

— Poate că e medic pe aci, zise vecinul care pusese pe Fontanes pe un scaun.

— Eŭ, D-le, zise bătrînul care vĕzuse întâiŭ de Jeana, eu sunt medicul și amicul familieĭ.

De odată ochiĭ i se sgîiră și cu mâna spre cel ce dusese pe Fontanes, strigă cu glas sĕlbatec:

— Sînge! Pe pieptul cămașeĭ D-stră!...

Lăsă pe Jeana tot leșinată și se repezi la Henric.

Mîna-ĭ dete 'ndată peste mînerul pumnaluluĭ, rĕmas în rană.

— Asasinat! bîlbîi el; asasinat!

Și dînd îndărăt de spaimă, medicul simți cum i se moae picioarele.

Ceru un pahar cu apă și 'l sorbi dintr'odată.

Atuncĭ, tot galben din pricina emoțiuneĭ cele grozavee, dar căpătînd destulă energie ca să-șĭ facă datoria-ĭ dureroasă, examină pe nenorocitul Fontanes.

Ișĭ puse urechea pe pieptul victimeĭ, inima numaĭ bătea. Iĭ ridică pleopele, ochiĭ eraŭ turburĭ și împăcjenațĭ.

Bătrînuĭ lăsă capul în jos și un singur cuvênt îĭ scăpă dintre buze:

— Mort!

Uimițĭ, martoriĭ acesteĭ constatărĭ jalnice întrebară:

— Sunteți sigur?

— Vaĭ! rĕspunse el arĕtând mînerul pumnaluluĭ, 'ĭ am cercetat inima și ochiĭ, numaĭ ca să fiŭ absolut sigur... Dar cu toată emoțiunea violentă ce am simțit, am presupus, ceea ce e adevĕrat, că pana pumnaluluĭ 'ĭ-a tăeat șira spinăreĭ... Nu e nimic de făcut... Biata Jeana e vĕduvă!

Și lacrămile îĭ porniră din ochĭ.

Pe când cine-va învălea cu un cearceaf alb, ca un giulgiu, cadavrul întins pe o masă, Jeana era dusă în biuroul birtuluĭ, unde nevasta birtașuluĭ o îngrija sub priveghierea bătrînuluĭ.

Cu toate că trecuse ca la un sfert de ceas, Jeana era tot leșinată, când se deschise ușa și intră un Domn cu fisionomia discretă, cu privirea rece.

— Doctorul Fereol, zise el cunoscênd pe bătrân.

— D. Darantin! strigă bătrînul.

Și maĭ zise:

— Știțĭ evenimentul spăimîntător?

— Știŭ, rĕspunse Darantin, că e un om asasinat, și vĕz tînăra aceasta leșinată... Alt nu știŭ nimic. Douĭ D-nĭ pe care 'ĭ-am întrebat n'aŭ putut să'mĭ spue ceva lămurit. Aŭ auzit un strigăt ciudat s'aŭ întors și aŭ vĕzut douĭ inșĭ pe jos. pe tînără, doctore?

— Vaĭ! murmură D. Fereol, e vina mea; și sermanul băeat care a murit, lovit de o mână necunoscută, e bărbatul eĭ.

D. Darantin era agentul superior de poliție ce întovărășa pe șah și pe subsecretarul de stat.

(Va urma)

man și Gräeve, unde se primesc și comandele din provincie.

—*—

Marele manual de adresele României redactat de D-nii Diamandopol & Brucar, va apare la finele anuluĭ.

Manualul va coprinde pe lângă adresele comerciuluĭ, industrieĭ și a profesiunilor libere din țară, descrierea fie-căruĭ oraș din țară, putând servi de călăuză. Va fi scris în limba română și franceză

—*—

Suntem rugațĭ a anunța că revista *Biblioteca familieĭ* reapare Duminică 18 c. și că va urma a apare regulat de două orĭ pe săptămână: *Joia și Dumineca*. Un număr va costa 15 banĭ.

Pentru abonamente a se adresa la administrațiunea revisteĭ: strada Țăranilor, 15.

—*—

Administrația ziaruluĭ *Adevĕrul* roagă stăruitor pe toțĭ abonațiĭ săĭ, carĭ aŭ fost vestițĭ de data expirăreĭ abonamentuluĭ D-lor, să bine-voiască a se grăbi cu prenoirea, trimițându-ne costul luĭ prin mandate poștale, care se primesc la toate oficiile poștale precum și la toate gările.

Ultimul număr ce se va expedia acelor carĭ sunt în întârziere va fi acela de mâine Duminică 18 a le corentei lunĭ.

O CIOCNIRE DE VAPOARE

MELBURN, 16 August. — O ciocnire s'a întâmplat în baia Fort-Philippe între două vapoare engleze „Easby" și „Gambier." S'a produs scene grozave; cea maĭ mare parte a călătorilor aŭ scăpat; totușĭ s'aŭ înecat 25 de persoane; în 7 minute vaporul „Gambier" s'a scufundat.

Viața de Noapte

(Scena se petrece pe la treĭ ore de dimineață într'un cabinet separat.)

Persoanele sunt: Isabela de 40 anĭ, bine făcută, decoltată, în blană și cu multe bijuteriĭ. — Baronul Lippart, de 23 anĭ în frac, ochiĭ albaștriĭ, cu trăsurile fețeĭ foarte palide. — Un chelner.

Lippart (aruncând Isabeleĭ lista de bucate.) Citește.

Isabela (strâmbând din buze). Mereŭ e aceleașĭ felurĭ de bucate.

Lippart caută.

Chelneru (către Lippart) avem mazăre.

Lippart. Spune Doamneĭ, totul D-neĭ.

Isabela. Dă'mĭ pace; îțĭ voiŭ spune maĭ târziŭ.

Chelneru. Prea bine, Doamnă.

Isabela. Ce? ce aĭ zis.

Chelneru. Am spus că avem mazăre cu prepelițe.

Isabela. Bine, adu'mĭ mazăre cu prepelițe, salată, fructe, și apoĭ vom maĭ vedea.

Chelneru. Dar vin?

Isabela. Pentru mine adu șampanie.

Chelneru. D-v. ce voițĭ, D-le.

Lippart. Mie să 'mĭ aducĭ două ouă moĭ și o sticlă Laffite; dar maĭ curênd.

Isabela. Voim să fim nederanjațĭ.

Chelneru dupe ce aduse toate în cincĭ minute plecă, și amândouĭ mâncară un timp în tăcere; în fine Lippart începu vorbi.

Lippart. Noĭ am plecat poate prea de vreme.

Isabela. Nu, nu, eram sătulă de sĕrbătoare. Cine ne-a invitat? Și cine da serbarea.

Lippart. Mi se pare că se sărbătorea deschiderea unuĭ club noŭ.

Isabela. Iar vre-o casă de joc.

Lippart. Orĭ cum, serbarea nu era neplăcută.

Isabela. Așa crezĭ? Nu vĕzuiŭ nimic de cât femeĭ fără căpătâiŭ, carĭ vorbeaŭ prietenește cu toțĭ... femeĭ cum se cade nu eraŭ nicĭ una. Imĭ place să petrec, dar nu cu orĭ-care. Nu este fudulie aceasta, în tot-d'auna am fost așa... Nu-ĭ adevĕrat?

Lippart. Ba da.

Isabela. Dacă nu ne-am purta *noĭ* conștiincioase, atuncĭ cine dar?

Lippart. Bine înțeles.

Isabela. Să lăsăm toate acestea și să revenim asupra afacereĭ noastre... E finit?

Lippart. Cât aĭ spus.

Isabela. Două-spre-zece miĭ, Marțĭ...

Lippart. Două-spre-zece, am zis.

Isabela. Da două-spre-zece.

Lippart. Bine.

Isabela. Aceasta nu te încurcă? Dacă aș gândi un moment...

Lippart. Nu... Marțĭ... două-spre-zece.

Isabela. Tocmaĭ două-spre-zece.. Marțĭ.

Lippart. Poate că ar fi zece...

Isabela. Ți-am spus, peste putință, mă cunoștĭ doară în deajuns ca să știĭ că nu de plăcere...

Lippart. Bine, bine, am încheiat.

Isabela. Și Marțĭ?

Lippart. Două-spre-zece.

Isabela. De dimineață saŭ peste zi?

Lippart. Ah! Pot să daŭ chiar de dimineață.

Isabela. Fie... (schimbând vorba.) Prepelițele sunt foarte bune, gustă numaĭ.

Lippart. Nu, mulțumesc.

Isabela. Nu eștĭ mâncăcios... Bărbațiĭ nu cheltuesc nimic; n'am înțeles nicĭ odată, cum un bărbat se poate ruina, numaĭ dacă nu ar cădea în mâna vre uneĭ femeĭ speculante. Atuncĭ, bine înțeles, este perdut omul cel maĭ bogat. Trebue să te păzeștĭ de asemenea femeĭ ca de foc...

Lippart. Da, aĭ dreptate.

Isabela. De cât să fiŭ una din acestea, aș prefera să mĕ mărit, saŭ să mĕ fac călugăriță... Da, așa aŭ fost tot-d'auna părerile mele.

Lippart. Bune părerĭ.

Isabela. Am făcut în viața mea multe prostiĭ, și asta numaĭ fiind-că despretuesc baniĭ.

Lippart. Da, înțeleg.

Isabela. Nu'țĭ pot spune cât de puțin prețuesc baniĭ. Și se găsesc oamenĭ care se murdăresc pentru banĭ. De neînțeles! și apoĭ este oare v'run merit să aĭ banĭ? Ce dovedesc eĭ? Este atât de ușor de a dobândi banĭ!

Lippart. Da foarte ușor.

Isabela. Trebue să te plecĭ numaĭ; oare tu eștĭ mândru de baniĭ tăĭ?

Lippart. Nicĭ de cum.

Isabela. Tu nu eștĭ ca atâțea slabĭ de creierĭ carĭ își închipuesc nu știŭ ce.... tu știĭ foarte bine, că nu aĭ făcut nimic ca să fiĭ bogat.

Lippart. Nimic!

Isabela. Trebue numaĭ să te naștĭ.

Lippart. Nu era mare lucru nicĭ aceasta...

Isabela. Tu eștĭ ca mine, tu nu țiĭ mult la mizerabiliĭ de banĭ. Am doĭ banĭ... find... trebue. Și dacă aș cere de treĭ orĭ atâta tu mi-aĭ da, fără să murmurĭ.

Lippart. O, da!

Isabela. Și pentru aceasta nu m'aĭ iubi maĭ puțin.

Lippart. Nu.

Isabela. Baniĭ pot mult, dar nu aŭ nicĭ o influență asupra inimeĭ. Inima e ceva supra natural ca să ajungă baniĭ la dânsa.

Lippart. Da, așa-e.

Isabela. Ah! de așĭ ști eŭ să socotesc așĭ fi astăzĭ maĭ bogată de cât sunt.

Lippart. Nu eștĭ săracă.

Isabela. Dar nicĭ bogată.

Lippart. Ce avere aĭ? Poțĭ să-mĭ spuĭ mie, știĭ între noĭ!

Isabela. Nu am maĭ mult de ce 'mĭ daĭ.

Lippart. Jură.

Isabela. La ce? dacă vreĭ să mĕ crezĭ!

Lippart. Te cred.

Isabela. Tu îmĭ daĭ lunar 4000 francĭ și aceștia este deja o sumă frumoasă. Nu umblu în zdrențe, este adevĕrat; dar nu este bogăție. Și dacă într'o zi te perd?..... Sigur că te voiŭ perde..... când voiŭ fi de 30 anĭ.

Lippart. De ce vorbeștĭ așa?

Isabela. Find că este adevĕrat. Fiind-că într'o zi te veĭ sătura de mine..

Lippart. Nu știĭ ce vorbeștĭ. Oare aĭ observat la mine ceva, că nu'mĭ maĭ placĭ? De ce 'țĭ batĭ capu în zadar? Oare am stat pe cumpene ca să'țĭ daŭ cele două-spre-zece miĭ? Nu.... Prin urmare nicĭ o noutate......

Isabela. Nu m'aĭ înțeles. Tocmaĭ fiind-că eștĭ atât de bun și nu'mĭ refuzĭ nimic, am devenit scupuloasă și abia îndrăznesc să'țĭ cer ceva.... Aĭ fi observat deja aceasta.

Lippart. Oh! de sigur,

Isabela. Să'țĭ probez iarășĭ aceasta.

Lippart. Să vorbim de altele.

Isabela. Nu. Trebue să'țĭ spun, dar mĕ tem că te voiŭ supăra....

Lippart. Ce? Ce este iarășĭ.

Isabela. Dacă voeștĭ să'mĭ facĭ o mare plăcere.

Lippart. Ce trebue să'țĭ cumpăr?

Isabela. Tiii!... Ce vorbe urâte!

Lippart. Voiam să zic ce să fac?

Isabela. Să nu te maĭ gândeștĭ la afacerea de Marțĭ.

Lippart. La cele două-spre-zece miĭ!

Isabela. Da, m'am resgândit; pot să maĭ aștep.

Lippart. Dar nu, veĭ avea banĭ.

Isabela. Nu.

Lippart. Iĭ voeștĭ, Marțĭ, Lunĭ saŭ Dumineca? Dacă voeștĭ, poțĭ să aĭ chiar Sâmbătă.

Isabela. Ajunge.

Lippart. Așa cam pe la cincĭ ore?

Isabela. Nu nicĭ un ban.

Lippart. Glumeștĭ. Drept să'țĭ spun nu pot să'mĭ estplic această schimbare.

Isabela. Să'țĭ istorisesc tot.

Lippart. Te rog.

Isabela. Doamne! lucrurile sunt fórte simple. Sunt momente în care 'mĭ vine foarte curios ca să primească cine-va banĭ din mâna altuia. Acum este unul din acele momente.

Lippart. Prin urmare refuzĭ banĭ serios?

Isabela. Serios. Ți-am spus cauza.

Lippart. Eĭ bine?

Isabela. Gândește-te puțin lucrurile... alt-fel ar fi ca un cadoŭ... n'aș vorbi maĭ departe, dar cuvântul de cadoŭ 'mĭ amintește că am vĕzut la Bertrand, giuvaergiul o pereche butonĭ cu două rubine...

Lippart. Eraŭ frumoșĭ?

Isabela. Magnificĭ, o minune! dar.....

Lippart. Ce?

Isabela. Scumpĭ.

Lippart. Aĭ întrebat?

Isabela. De curiozitate.

Lippart. Și?

Isabela. Nouă-spre-zece miĭ! Bertrand spunea că rubinele sunt acuma foarte rarĭ. Adevĕrat că asemenea rubine încă n'am vĕzut. Trecĭ pe acolo, merită să'ĭ vezĭ.

Lippart. Bine, mĕ voiŭ duce să-ĭ vĕd mâine. Aĭ mâncat deja?

Isabela. Da sunt gata.

Lippart. Atuncĭ pot să cer socoteala.

Cheamă chelnerul, Lippart plătește și pleacă cu Isabela, făgăduindu-ĭ butoniĭ cu rubine.

DIN BOTOSANI

Curierul român aduce știrea că D. Hențescu, fostul polițaiŭ al orașuluĭ Botoșanĭ a demisionat, că lasă amintirĭ plăcute (?), că e de regretat și regretabil (?), că i s'a primit demisiunea și că i se rezervă locul de sub-prefect la plasa Têrguluĭ, rectificăm exact cele inserate amical în maĭ sus zisa gazetă și declarăm că polițaiul n'a demisionat ci i s'a impus demisiunea, tot ast-fel și numiților Iacoban, Ergiu etc. căcĭ orășeniĭ ajunseră într'o adevĕrată agitațiune și am putea zice că nu era departe de o rĕscoală. Noĭ credem că lacrimele depuse de sus numitul ziar pe cosciugul maĭ sus zișilor funcționarĭ sunt emoțiunĭ de crocodil saŭ niște mângăerĭ ironice și nu ne vine a crede că aceĭ ce dețin situațiunea județuluĭ, după trista axperiență ce aŭ făcut, vor maĭ avea curagiul de a induce în eroare pe D. Lascar Catargiŭ pentru a doua oară, în a i recomanda pe vre-unul dintre ceĭ forțațĭ a demisiona. Insă pe de altă parte sperăm că D. Catargiŭ se va grăbi a numi o anchetă judiciară și administrativă spre a se ocupa de abuzurile comise de foștiĭ agențĭ aĭ forțeĭ publice recomandând comisiuneĭ de anchetă: autorizațiele cârciumarelor, închiderea depositelor de export al ouĕlor care aduce județuluĭ Botoșanĭ un venit net de 400 miĭ leĭ anual, sistemul vînzăreĭ biletelor Scelav Scinsky, maltratările sĕlbatice a evreilor, gardul (zăplazul) D-luĭ S. Lieber, miile de procese de contravenție etc. etc.

Bucegeanu.

UN FOC COLOSAL

BORDEAUX, 16 August. — Un incendiu a consumat 10 Kilometre pătrate de pădurĭ de pinĭ: — cadavrele a doĭ lucrătorĭ aŭ fost găsite carbonisate, — Șease persoane au dispărut, un sat întreg construit de lemne a ars.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*

Suma din urmă leĭ	1608.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1608.00*

ULTIME INFORMAȚII

D. Enăchiță Văcărescu, va pleca la Veneția peste două zile și de acolo împreună cu D-șoara Văcărescu se va duce la Paris.

Plecarea D-șoareĭ Văcărescu, coincide cu decisia luată de Regele, de a pleca la Veneția.

—*—

Știrea răspândită despre numirea D-luĭ Doctor Minovicĭ în consiliul sanitar superior a speriat atât de tare pe D. Doctor Polizu subsecretarul acestuĭ serviciŭ că a chemat telegrafic pe D. Doctor Alexianu care era în concediu în streinătate.

—*—

D. Profesor Moceanu, care a înființat Societatea de scrimă și gimnastică, stăruește pe lângă membriĭ fundatorĭ aĭ acesteĭ societățĭ spre a se schimba actuala organizație, dându-se o desvoltare mult maĭ mare școaleĭ care este de o absolută necesitate.

—*—

Astă noapte pe la orele 1 s'a aprins băcănia și depozitul de spirt, gaz și păcură al D-luĭ Iancu Neculae, de la bariera Pantelimon, afară din raza orașuluĭ.

Pompieriĭ sosind aŭ stins o parte din magazinul incendiat, localizând focul în cele-lalte părțĭ.

—*—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	83 1/4
5% Imprumutul comunal (1883)	93 3/4
5% Imprumutul comunal (1890)	95 1/4
5% Scris. funciare urbane	94 1/4
5% Scris. funciare rurale	93 3/4
5% Renta amortisabilă	99 —
5% Scris. urbane de Iașĭ	85 1/2

ULTIMA ORA

In momentul d'a pune ziarul sub presă primim nouĭ amănunte asupra prindereĭ luĭ Licinsky, pe care le vom da în numĕrul nostru ce apare mâine Dumineca, cu data de Lunĭ 19 August.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d. din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., şoseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ - Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ - Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8.30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTĬ

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călaraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3.55 p. m. fulgerul, la 0.45 d. şi 7.20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.